

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

- | | |
|---------------------------------|----------------------------|
| 1. Hotărârile dela Niceea . . . | *** |
| 2. Rugăciune | *** |
| 3. Rugăciunea | *** |
| 4. Suflul Adolescentului . . . | Pr. M. Ionescu |
| 5. Catehism ortodox | Traduc. de Pr. St. Iliescu |
| 6. Amintirile dela Chela . . . | Pr. I. Popescu |
| 7. Mișcarea Misionară | |
| 8. Parohii vacante | *** |
| 9. Daruri, Mulțumiri | *** |

HOTARĂRILE DELA NICEEA

In timpul din urmă s'a făcut atâta abuz de a se provoca la hotărârile dela Niceia în chestia Paștilor; de aceea e bine ca tot mereu să repetăm expunerea adevărului care este acesta:

Hotărârile dela Niceia nu ni se păstrează. Știm, însă, cari erau, din scrisoarea enciclică a Sinodului — care se păstrează la istoricul Socrate — și din scrisoarea împăratului Constantin cel Mare, — care se găsește la istoricul Eusebiu. Din acestea se vede numai: 1) că întreaga biserică va serba Paștele la aceiași dată; 2) că este nedemn ca biserica să se țină de iudei și de calculul lor și să continue să serbeze Paștele așa precum s'a serbat din ziua patimilor Domnului. Atâta și numai atât se cuprinde în acele scrisori păstrate.

Alte date asupra acestei chestiuni le avem din alte hotărâri ale Sfinților Părinți și anume: Canonul 1 al sinodului din Antiohia, 29, 37 și 38 al celui din Laodiceia, 66, 71 și 116 din Cartagina, 11 al Sinodului Trulan, canonul 65, 70 și 71 apo-

stolic precum și 5 și 17 din Constituțiunile apostolice.

Din toate aceste hotărâri se desprind numai 2 momente: 1) Paștele trebuie să se serbeze în prima Duminică, care urmează după echinoziul de primăvară, și 2) „a nu se serba Paștele creștin deodată cu iudeii“.

3. O altă condițiune e pusă de Ciril cel Mare al Alexandriei, care a fixat pentru Sf. Paști zilele dela 22 Martie și până la 25 Aprilie. El fixase acest termen la începutul secolului al 5-lea când echinoziul de primăvară era la data de 21 Martie.

Deci nicăieri nu se cere categoric condiția, ca Paștile creștine, să se serbeze după Pascha Evreilor, care e o serbare Evreiască națională. Asta nu s'a cerut de sfinții părinți în primele veacuri; cu atât mai puțin se poate cere acum, când Evreii și-au schimbat calendarul ulterior și chiar data Paschei lor au pus-o dela 14 Nisan pe 15 Nisan. Dacă ne-am orienta după Evrei, ar urma, că noi creștinii, în privința Paștilor, nu putem exista în mod independent, ci numai în legătură cu Evreii. Și de câte ori ei își îndreaptă calendarul, creștinii ar fi siliți a accepta și ei schimbarea Evreilor. Unde ne-ar duce asemenea logică?

Un bun cunoscător al Pascaliei ortodoxe a calculat, că însuși Sinodul dela Niceea a sărbătorit Paștele la 31 Martie anul 325.

Va să zică Sinodul dela Niceea a sărbătorit Paștele la aceiași dată pe care a fixat-o și Sf. Sinod al României și totuși se găsesc atâția inși care agitâ lumea, provocând-o la Sinodul dela Niceea.

RUGĂCIUNE

Alcătuită de Înalt Prea Sfințitul Patriarh Miron spre a se citi în toate bisericile la Doxologia dela 10 Mai și la aniversarea Unirii Ardealului. 20 Mai 1929.

Stăpâne,

Doamne Dumnezeu nostru,

Cela ce prin robul tău Moisi ai mântuit neamul lui din robia cea amară a Egiptului și cu puterea Ta cea nebiruită ai aruncat în adâncul mării pe Faraon cu toată oastea lui;

Cela ce ai rânduit pe Moisi cărmuitor poporului său, și mulțimea cea mare a neamului lui o ai adunat într'o unire, și dându-i o singură stăpânire i-ai arătat stâlp de foc povătuitor, ca să nu se împiedice pașii lui.

Insuți, Preasfinte Impărate, pleacă urechea Ta spre noi — cari nu suntem vrednici să căutăm spre înălțimea mării Tale — și ascultă cucernicile noastre cuvinte de mulțumită, pentru că pe acum fericitul și în Domnul adormitul nostru Rege Ferdinand I-ul L-ai luminat a cunoaște virtuțile poporului său, a înțelege rosturile și nădejdiile neamului și — îndemnat de încrederea în viitorul țării — L-ai învrednicit a surpă hotarele nefirești și nedrepte dintre frați; și desrobându-i a întemeia tuturor românilor o țară nouă și încăpătoare. Odihnește-L, cu pace în dreapta marelui Rege Carol I și în ceata glorioșilor voievozi din trecutul poporului nostru.

Păzește, Doamne, pe Majestatea Sa micul nostru Rege Mihai I, marele simbol al bunelor nădejdi ale țării noastre, cu întreaga augustă Dinastie Română, sub acoperământul aripilor Tale; înmulțește zilele vieții Lui întru sănătate nevătămată și întru bună sporire în cele de folos Lui și țării sale.

Luminează mintea și încălzește inima Înaltei sale Regențe, ca — împreună cu legiuitorii lor sfetnici — să cârmuiască și să judece pe poporul său cu dreptate. Iară pe ostașii Lui și căpitaniii lor, întărește-i pretutindenea cu puterea Ta cea nebiruită. Sporește înțelepciunea sfetnicilor Săi; direcționează Lui supuse, îndreptează-le pe calea adevărului și a dreptății, oprindu-le dela părtinire și mitărnicie; și pe toți curtenii, slujitorii și supușii Lui, îi scutește de toate relele întâmplări.

Imprăștie dușmanii, ce s'ar ridica asupra stăpânirii Lui, și adună tot poporul într'o unire nedespărțită și dreaptă supunere; și ne dăruiește nouă tuturor în zilele Lui pace și bună sporire, bună liniștea văzduhurilor, îmbelșugarea roadelor pământului și toate cele trebuincioase către viața cea vremelnică și vecinică, ca astfel, — prin muncă pașnică propășind —, cu o gură și cu o inimă să Te proslăvim pe Tine, Dumnezeu dreptății și al milelor, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

ECTENIA.

La ectenia mare de după Sfânta Evanghelie se pune și rugăciunea aceasta:

Mulțumind cu frică și cu cutremur milostivirii Tale, pentru binefacerile, ce ai revărsat cu îndestulare asupra părinților și înaintașilor noștri asupra noastră, asupra țării românești întregite și asupra tuturor cetățenilor ei: — cădem înaintea Ta și cu smerenie strigăm: Binecuvintează și de acum înainte pământul țării noastre, tronul și poporul ei. Ia sub scutul aripilor Tale ocrotitoare pe toți cetățenii României, pe fruntașii și cărmuitorii ei, ca prin muncă și cinste desăvârșită — călăuziți de dragostea de neam și țară și de simțul răspunderii — să mijlocească propășirea și binele obșteșc și să ne facem astfel cu toții vrednici de îndurarea Ta..., rugămu-Te întru tot milostive Impărate, auzi-ne și ne miluește.

AU APĂRUT:

- Vol. I. — 69 „CUVÂNTARI ȘI PREDICI ale unui teolog, mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină”. Pag. 382. — 1888-1902. Lei 120. —
- Vol. II. — 55 „PASTORALE ȘI CUVÂNTĂRI ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină”. Pagini 306. — 1910-1919. Lei 50. —
- Vol. III. — 95 „CUVÂNTĂRI. Trei ani de propovăduire pastorală”. Pagini 356. — 1919-1922. Lei 60.

toate de

DR. MIRON CRISTEA

Data fiind valoarea autorului, le recomandăm preoțimei noastre spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL”

RUGĂCIUNEA

de îngenunchere pe care a cetit-o I. P. S. Patriarh Miron, pe atunci episcop al Carânsébeșului, în biserica parohială din Alba-Iulia, la 1 Decembrie 1918, cu ocazia istoricei adunări Naționale, care a hotărât, cu unanimitatea glasurilor unirea pe vecie a Ardealului, Banatului, Crișanei și a Maramureșului, cu patria mamă.

Toată lumea plângea cu lacrimi, ascultându-o.

Rugăciunea se compune exclusiv din citate scoase din Sf. Scriptură și mai ales din Psalmi pe cari le-a pus la dispoziție consilierul consiliului episcopesc dela Arad, Dr. Ciuhandu.

I. P. S. Sa le-a sistematizat în aceasta rugăciune care este bine să se știe în toate cercurile.

Doamne Dumnezeul nostru, Cella ce pui la grele încercări pe aceia pe care-i iubești, păcătuit-am Ție și noi și părinții noștri; rătăcit-am dela calea adevărului și lumina dreptății pân'acum nu ne-a strălucit nouă, și soarele nu ne-a răsărit nouă. Și iată robi în pământul ce ai dat părinților noștri, spre a mânca rodul lui și bunătățile lui.

Dară drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale. Drept ești Doamne și toate lucrurile Tale, și toate căile Tale sunt mi'ă și adevăr și judecată adevărată, și drept judeci în veac.

De aceia cutremurat-ai pământul, Doamne! Cine este asemenea Ție mărit întru sfinți, minunat întru mărirea, făcător de minuni!?

Iată, noi venim la Ține, că Tu ești Dumnezeuul nostru, căci Tu ai zis: «O, poporul meu! Rana ta este dureroasă; pedeapsa fărădelegii tale împlinitu-s'a; scoală-te. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru; Eu sunt cu tine; de voi și nimici toate popoarele, între care Te-am împrăștiat, pe tine nu te voi nimici. Stărma-voiu jugul de pe tine și voi rumpe cătușile tale; largi-voiu hotarele tale; aduna-vă voiu dintre popoare și vă voi strânge din țările, în cari sunteți împrăștiați; restatornici-voiu judecătorii tăi, ca mai nainte, și sfetnicii tăi, ca la început.

Și acum, Doamne, Dumnezeul nostru, Dumnezeuul cel mare în sfaturi, puternic în lucruri, ai cărui ochi pururea sunt deschiși asupra tuturor faptelor fiilor oamenilor; Cel ce înalți pe cei smeriți și ridici la mântuire pe cei ce plâng, care zădărnicești sfaturile celor vicleni, pentru ca mâinile lor să nu împlinescă cugetele lor: — să nu se pară mică înaintea Ta toată strâmtoarea ce a fost asupra noas'ră, a părinților noștri și asupra întreg poporului Tău.

Doamne, Tu stăpânești peste viață și

peste moarte, și pogori la porțile iadului și iarăși ridici: — înaintea Ta aducem rugăciunile noastre, nu pentru dreptățile noastre, ci pentru multele Tale îndurări. Scoală-Te întru ajutorul nostru și mântuește-ne pentru mila Ta. Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din strâmtorare. Dumnezeule Mântuitorul nostru, ajută-ne nouă pentru mărirea Numelui Tău, ca să se sălășluiască mărirea în pământul nostru, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

TELEGRAMĂ

Dela serbarea desvelirii bustului marelui luptător național Bănățean, din timpul înainte de 1848 și în anii acelei revoluții, Eftimiu Murnu, s'a trimis I. P. Sf. Patriarh Miron următoarea telegramă:

O mulțime enormă de bănățeni, intelectuali și țărani, pătrunși de avânt patriotic, își aduce plăcut aminte de fostul lor Păstor sufletesc, și — în unanimitate înțelegere — urează, Înaltului Regent, viață lungă, bogată în fapte călăuzitoare, prin viitor de fericire al națiunii. Trăiască Înaltul Regent și Părinte bun.

Generalul Bucica,

Dr. Alex. Boji, prefectul jud. Caraș.

Iancu Conciatu, președ. Comitetului.

AU APĂRUT :

„CARTEA DE RUGĂCIUNE, PENTRU TOT ROMÂNUL”. 150 pag. Format obicinuit, Lei 80 legată și 20 Lei broșată.

„CARTICĂ DE RUGĂCIUNI”, 242 pag. Format micuț. Pentru bărbați, de purtat în buzunarul pieptarului; pentru femei în trăsna de mână. Lei 155 în piele aurită; Lei 90 în piele simplă; Lei 70 și 80 în pânză; Lei 25, Broșată.

de **Dr. MIRON CRISTEA, Patriarh.**

Se recomandă tuturor.

„APOSTOLUL”

SUFLETUL ADOLESCENTULUI

CUNOAȘTEREA LUI.

Cunoașterea amănunțită a sufletului adolescentului este absolut necesară în vederea îngrijirilor sufletului tineresc, prin urmare și în vederea predicilor pentru tineret. Nu trebuie să ne mire faptul că noi sântem străini de o asemenea cunoaștere. *Aceasta rezultă din faptul că noi suntem oameni maturi. Dar n'am fost și noi odată tineri?* Cui să-i atribuiam faptul, că noi înșine observăm, înțelegem și constatăm atât de puțin propria noastră dezvoltare spirituală? *Adesea aceia dintre noi sunt cei mai severi judecători și dojenitori ai tineretului, cari în tinerețele lor au fost «prea tineri».* Chiar din cauza misiunii noastre preoțești, care ne impune o ținută riguroasă, de seriozitate și sfială, ne este adesea greu să cunoaștem tineretul și să-l înțelegem în luptă și'n fierbere. Ce-i drept, că noi avem jețul duhovnicului, această incomparabilă școală interioară a cunoașterii sufletului, la care pocăitul se destăinuiește preotului, și își deschide inima și firea interioară. Așa ar trebui să fie! Dar nu arareori este astfel, mai ales în masele poporului unei parohii foarte mari. Chiar atunci când pocăitul își spune cinstite toate păcatele, *preotul nu se uită adesea în interiorul inimei.* I se arată preotului în cele mai multe cazuri abia *scheletul păcatului.* Și chiar dacă inima tânărului căzut în păcat vrea vreo dată, cu tot dinadinsul, să se deschidă pentru o explicație sinceră, ce repede se închide iarăși din cauza prea oficialei, asprei, poate chiar a prea grăbitei firi a unui duhovnic, care se gândește numai la păcatul obiectiv și nu se poate surprinde și deprinde în momentul subiectiv, care are adesea o înrăurire hotărâtoare asupra celui care se spovedește. În modul acesta, cea mai bine intenționată spovedania nu mai poate să aibă niciun efect pentru cunoașterea și conducerea sufletească a penitentului. Bine ar fi dacă toți, cărora li se încredințează *îngrijirea sufletească a tineretului, ar ști să se coboare spre nevoile lor, ca aceștia să le deschidă sufletele cu prietenie, dragoste, smerenie și încredere.* Acela ce este un bun duhovnic în acest sens, va cunoaște din ce în ce mai bine tineretul. Această cunoștință va fi plină de roade în activitatea sa spiri-

tuală nu numai în jețul duhovnicesc, dar și pe amvon ca și pe catredă.

2. Adolescentul este cel care reprezintă trecerea dela copil la bărbat. Prin bărbat înțelegem, în cazul de față, pe creștinul în care s'a fixat nestrămutată și bine chibzuită ideea ortodoxă despre viață și lume, o voință victorioasă pentru bine. El posedă vicii poate chiar prea mari, dar ele sunt înfrânate de o voință puternică, care le întrebuințează ca instrumente. Conștient de propria slăbiciune și a pericolului de care e înconjurat, *i-au devenit obiceiuri dragi rugăciunea, primirea sfintelor taine și legătura strânsă cu biserica. El îndeplinește cu drag și din simțul datoriei lucrările chemării sale pământești, dar inima lui este dobândită de dorința după o patrie mai bună și o fericire desăvârșită.* Acesta este idealul bărbatului creștin.

Copilăria și adolescența sunt drumul spre această țintă, dar amândouă în moduri diferite. Copilul crește fizicește și spiritualicește dar el crește mai mult cu o percepere pasivă. El percepe tablourile cari i se impun corpului și ochiului său spiritual din casa părintească, școală și biserică. Voința și dorința lui fac primii pași și încercări, dar mai mult conduși, de cât din proprie pornire: el se prinde de ceea ce există și place, fără multă chibzuire; se asociază cu acei cari i se apropie prietenește. *Vrea cu mult drag să fie mare, dar iubește cu toate acestea jocul copilăresc și naiv.* Cu totul alta e cu adolescentul. Organele lui prind a se desvolta, puterile și aptitudinile sale sunt pline de viață. El simte creșterea lui, care se manifestă înmiit în el. Și el vrea să crească, să se desvolte; dar el vrea să fie prezent la aceasta, să conlucreze, să colaboreze; el vrea să lucreze și să asiste.

a). În mintea lui se înfiripează spiritul critic. El începe să caute, să scormonească, să compare, să judece, să facă legături, să construească, să distrugă și să dizolve. Cu-vântul «pentru ce» îi arde sufletul și trece dese ori prin buzele lui.

b) *Liberul arbitru îi devine dificil.* El se hotărăște spre dreapta sau spre stânga. El iubește dar în acelaș timp urăște. El vrea

să fie independent și fugă de îndrumători. Contra constrângerii și presiunii nedelicate se revoltă, se răsvrătește.

c) Totul ce înțepinde, o face cu putere și vioiciune: colecționează mărci sau face sport. În toate manifestările vieții lui se revărsă o enormă prisosință de energie, el acționează cu un fel de risipă.

d) În toate acestea el trăiește într-o lume de conflicte. În interior fierbe și clocotește; el șovăie și se schimbă de azi pe mâine; în el e o muncă și o luptă. În el se luptă rațiunea și fantezia, voința și pasiunea, corpul și spiritul îi stau față în față, copilăria și prezentul intră în conflict în sufletul lui. Ce este adevărat? Ce este drept? Către cine să mă îndrept? El este zguduit de chipul părinților săi. El știe că la ei nu era posibil păcatul și greșala. Încetul cu încetul ei intră în rândul oamenilor, care au păcate și greșeli. În școală el învățase să cunoască biserica din latura ei ideală, era pentru el unică, sfântă, sobornicească și apostolească, o capo d'operă de înțelepciune dumnezească, acum deodată el observă, că în viață e câte odată totul altfel: el vede preoți curioși: el vede deseori o suspectă contrazicere între evlavie și viață; el observă că păcatul și ușurința sunt mult răspândite și'n casa Domnului. Și ușor începe să se surpe și frumosul chip al bisericii. Adevărul în care a fost crescut îl crede înainte de neclintit și învederat. Acum el vede, aude și cetește mii de contraziceri, relevate și nepedepsite. Șovăind se întreabă: «Ce este adevărul»? Până acum se încrezuse și avea încredere în orice om; cât de diferiți li apar oamenii acum în viața reală. Ce deosebire e în viața lor și aceea auzită în casa părintească și în școală. Unde este binele? Unde este răul? Adesea i se pare schimbată dreptatea în nedreptate.

Astfel se naște neliniștea și răsvrătirea tuturor simțurilor. Și cât de schimbătoare li este voința! Mândrie și ură, dragoste și întristare, dorință, mângâiere și sensualitate năvălesc în sufletul tânărului.

Se încinge într'însul o luptă de care nu-și dă seama. El trăiește într-o lume de conflicte.

e) Ceace e mai curios: «el nu vrea să fie îndrumat deși are absolută nevoie de conducere. Mintea lui vrea să cunoască, să decidă, să caute dar nu are experiență și

nu este nici exercitată. Voința lui vrea să iubească, să aleagă și să apuce binele, dar ea nu este rafinată și delicată. Aparența și realitatea sunt în luptă pentru sufletul lui și adesea învinge aparența, care este mai apropiată și influențează cu mai multă tărie. Ea nu poate să pătrundă în interior spre sâmburele și spre realul ființelor. Adesea este nedumerit, adesea șovăitor, adesea greșind, adesea desamăgit are absolută nevoie peste tot de educator, de povătuitor, de conducător și mângâietor.

f) Ultima caracterizare a tânărului poate să fie următoarea: el începe încetul cu încetul să se înalțe peste persoana lui și caută însuși să se îndrepte și să se intereseze de alții, pe cari i-ar putea să-i iubească și să le facă numai bine. În el se trezește bărbatul, dar în chip băețesc. Ii este dor de prieteni, privește spre fete, se trezește în el simțul de comunitate, se agită în mulțime, fie ca conducător, fie ca pârtaș, după felul lui de a fi. Se înalță în el noțiunea și simțul responsabilității.

Aceasta este în câteva trăsături chipul tânărului în semi adolescență. Intotdeauna a fost așa, dar în timpurile noastre, care îl emancipează mai de timpuriu pe tânăr, chemându-l mai de vreme la maturitate, izbucnesc mai furios fenomenele acestea psihice!

Pr. Dr. MARIN C. IONESCU
Biserica Cuibu cu Barză

CUGETĂRI

— Fiecare părticică de adevăr prețuește mai mult decât lumea întreagă și adevărul integral, afirmat chiar fără artă și cu stângăcie, are mai multă putere pentru a lumina și converti decât o jumătate de adevăr enunțat în chip strălucit.
P. FABER.

— Națiunea, care alungă pe Dumnezeu din credințele și din codul legilor ei, dela cine va cere sprijin în nefericire? Și de unde va dobândi tărie în zile de necaz? Cine-î va zice: „Scoalăte!“. Ateismul? Nu, căci ateismul nu are nimic de dat celui care se sacrifică: el nu are de făgăduit decât neantul și fărâduința aceasta e o minciună.
Vicomte Walsh.

— Trebuie să ne sprijinim pe darul lui Dumnezeu, pentru că fără ea nu putem face nimic; dar el nu ne dăscălează de a lucra cu zel și vigoare.

Monsabre.

CATEHISM ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR

Ediția Sf. Sinod bulgar
de Bogoliubov-Kalnev

§. 6. Despre Nuntă.

Intrebare. Ce învață Sfânta Scriptură despre nuntă?

Răspuns. Nunta este o taină. Prin ea bărbatul și femeia „în Domnul” (1 Cor. 7: 39) intră în cea mai strânsă unire, după asemănarea unirei lui Hristos cu biserica (Ef. 5: 31, 32). Și după cum iubirea unește pe Hristos cu biserica tot așa și bărbații sunt datori să-și iubească femeile lor (Ef. 5: 25, 28).

Intrebare. De unde se ve vede, că nunta trebuie să fie însoțită de binecuvântarea bisericii?

Răspuns. Căsătoria creștină poate fi încheiată „numai în Domnul” (1 Cor. 7: 39). Nunta este taină (Ef. 5: 32), iar „tainele” creștinilor din viața lor „întru Domnul” sunt săvârșite numai de către „conducătorii” bisericești (1 Cor. 4: 1). Sf. Ignățiu Purtătorul de Dumnezeu, bărbat apostolic spune: unirea acelora cari merg după bărbat se cade să se săvârșească cu binecuvântarea episcopului — spre a fi căsătorie în Domnul și nu din poftă trupească.

Intrebare. Ce învățământ pot trage, din aceasta creștinii cari se căsătoresc?

Răspuns. Învățătura, că bunele căsătorii nu sunt protivnice Domnului. Ele au fost rânduite chiar de Dumnezeu la începutul creațiunii, spre binele oamenilor (Mat. 19: 4—6).

Intrebare. Cum învață Ap. Pavel despre căsătorie?

Răspuns. El socotește căsătoriile cele bune atât de trebuincioase pentru creștinii slabi din fire, încât îi sfătuiește să înlăture împreunarea trupească numai „în timp de post și rugăciune” (1 Cor. 7: 4—5).

În alt loc, același Apostol scrie către văduvele tinere: „hotărâsc ca văduvele tinere să se mărite, să nască copii...” (1 Timot. 5: 14).

Insemnează, că pentru creștinii sunt îngăduite de Dumnezeu și căsătoria și nașterea de prunci.

Intrebare. Pe ce teme se pune mirilor: inele în deget și cununii pe cap?

Răspuns. Acest obicei, fără îndoială, este împrumutat dela poporul evreesc. Sfânta Biblie întărește acest lucru. La proorocul Isaia citim: *Domnul m'a îmbrăcat în hainele mân-*

tuirei... ca unui mire mi-a pus mie cunună” (Isaia 61: 10 comp. Apoc. 21: 2).

În Cântarea Cântărilor mireasa vorbește mirelui: „*pune-mă... ca pe un inel la mână*” (—8: 6).

Intrebare. Din iubire față de bărbatul său — sectant, poate oare femeia să-și schimbe credința ortodoxă?

Răspuns. Nu poate și nu e datoare. Ap. Pavel poruncește femeilor creștine să trăiască cu bărbații păgâni punând drept scop al acestei conviețuiri — întoarcerea bărbaților necredincioși la Hristos (1 Cor. 7: 12—15). Tot așa și femeile ortodoxe sunt datoare să îndure totul numai ca să readucă pe bărbații lor rătăciți, în biserică. Ele însă nu trebuie să-și schimbe, în niciun caz — credința ortodoxă.

§. 7. Despre Maslu.

Intrebare. Ce har dă Dumnezeu oamenilor în taina Sfântului Maslu?

Răspuns. În Sf. Maslu, Dumnezeu dă creștinilor bolnavi harul care vindecă neputințele lor trupesti și sufletești.

Intrebare. Pe temeiul cărei porunci se săvârșește această taină, în biserică.

Răspuns. Se săvârșește asupra bolnavilor — mai întâi — din voința Mântuitorului Hristos. El a poruncit să ungem pe oamenii suferinzi cu untdelemn (Marc. 6: 13). În al doilea rând, o poruncă clară privitoare la taina Sf. Maslu găsim în epistola Ap. Iacob: *Este cineva bolnav între voi: Să cheme preoții bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului*” (Iac. 5: 14). Origen mărturisește, că taina Sf. Maslu s'a săvârșit în biserică încă din vremurile apostolice. Tot el adaogă, că în primele veacuri creștine, această taină se săvârșea nedespărțită de pocăință.

Intrebare. Cine trebuie să săvârșească această taină?

Răspuns. După cuvintele Sf. Ap. Iacob, *preoții* sunt datori să o săvârșească. Biserica creștină învață, că, dacă este cu puțință, la săvârșirea Sf. Maslu, trebuie să ia parte *șapte* preoți. Numai — *la nevoie* — îngăduie biserica să se săvârșească această taină de către un

singur preot îndatorându-l să ungă pe bolnav de şapte ori, ca din partea a şapte preoţi.

Întrebare. Porunca apostolului, ca să se săvârşească pentru bolnavi taina Sf. Maslu, nu cumva ne opreşte să ne folosim, în asemenea cazuri, de ajutorul doctorului?

Răspuns. Nu! Sf. Apostol, când ne vorbeşte, că e de trebuinţă să ungem pe bolnavi cu untdelemn în numele Domnului, ne inspiră să recunoaştem, că *întreaga* noastră viaţă se găseşte în mâinile lui Dumnezeu. Din această pricină, pentru lecuirea noastră trebuie, *înainte de toate*, să ne întoarcem cu rugăciune spre Dumnezeu, Cel milostiv (Sirah 38: 9).

Dar, Înţelepciunea lui Sirah arată că, „*Domnul a zidit din pământ leacurile şi omul înţelept nu se va scârbi de ele*” (Sirah. 38: 4). Din această pricină acela care se roagă lui Dumnezeu pentru vindecarea sa, înrijindu-se totdeauna şi cu doctori, nu păcătuşte.

Întrebare. Judecăţile acestea, cu privire la vindecări, se potrivesc ele oare cu duhul Noului Testament?

Răspuns. Pe deplin. Apostolul Pavel care a avut gândul lui Hristos (1 Cor. 2: 16), scria ucenicului său Timotei: „*Nu mai bea numai apă, ci foloseşte-te de puţin vin, pentru stomacul tău şi pentru desele tale slăbiciuni*” (1 Timot. 5: 23).

Din cuvintele Apostolului tragem învăţătura, că noi creştinii nu vom săvârşi niciun păcat când în suferinţele noastre vom alergera la doctorii. Doctoriile le-a făcut tot Dumnezeu (1 Timot. 4: 4). Şi cine se răsvrăteşte împotriva lor râvneşte slava lui Dumnezeu, dar nu după înţelepciune. Aceasta este o râvnă „necurată” (Galat. 4: 17, 18), fanatecă neştiutoare, ba chiar criminală, interesată...

Întrebare. Vestiţii asceţi creştini oare aşă au cugetat ei despre întrebuiţarea doctoriilor pentru însănătoşirea corpului lor?

Răspuns. Tocmai aşă. Sf. Ioan Hrisostom, dascălul universal şi mucenicul lui Hristos ne dă exemplu. A fost exilat în Armenia. De acolo a scris diaconiţei Olimpiada: „te rog, foloseşte-te de diferiţi doctori pricepuţi şi de doctorii cari pot îndrepta sănătatea-ţi slăbită... fiindcă din suferinţa trupească vine şi măhnirea”. O atare măhnire naşte în om: descurajare, micime de suflet, murmurare împotriva lui Dumnezeu — păcat.

Şi Sf. Ioan Hrisostom nu a sfătuit numai pe alţii să alerge la ajutorul doctoricesc.

El singur s'a lecut. Lucrul acesta îl povesteşte Olimpiadei cu astfel de cuvinte: M'am folosit de doctoria ce mi-a adus-o Sinclitichia şi *cu această doctorie am îndreptat suferinţa mea...* Te rog să-mi mai pregăteşti încă din această doctorie şi să mi-o trimeţi aici”, în Armenia cea departe de Țarigrad.

Aşa a vorbit cândva Sf. Ioan Gură-de-Aur: „cu doctorie m'am vindecat”. Aşa dar, cei ce defaimă pe doctori — pretinzând că luptă pentru slava bisericii — se înşală. Rătăcesc neştiind scripturile.

CAP. VI.

Despre lucrurile sfinte, făcute de mâna omenească

Întrebare. Se numesc oare, în cuvântul lui Dumnezeu, sfinte — acele obiecte, ce sunt făcute de mână?

Răspuns. Se numesc. Templul cel vechiu, dimpreună cu obiectele din el, necesare cultului, se numesc clar „sfinte” în cărţile prorocilor: Iezechia şi Sofonia.

Întrebare. Cu ce scop se fac aceste lucruri sfinte?

Răspuns. Pentru slava lui Dumnezeu, pentru frumuseţe, pentru învăţarea credincioşilor. Psalmistul vorbeşte despre aceasta: „în biserică lui Dumnezeu, totul propovedueşte despre slava lui” (Ps. 28: 9). În alt psalm citim: „*Un lucru am cerut dela Domnul... ca să fiu în casa Domnului în toate zilele vieţii mele, ca să văd frumuseţea Domnului şi să cercetez biserica cea sfântă a lui*”. (26: 4; 28: 2).

Întrebare. Cum se împacă slujirea lui Dumnezeu în Duh şi adevăr (Ioan 4: 23) cu rugăciunile săvârşite în faţa sfintelor lucruri făcute de mâna omenească?

Răspuns. Această împăcare reiese dela sine. Iisus Hristos ne învaţă să slujim lui Dumnezeu „cu duhul”, — adică cu întreaga noastră fiinţă — din deplinătatea duhului iubitor. Dar El ne-a poruncit să slujim lui Dumnezeu şi „cu adevărul”, adică potrivit cu înţelepciunea şi înţelesul Evangheliei şi nu numai în chip văzut şi fără suflet aşa precum făceau fariseii cari uitaseră poruncile sfinte ale lui Dumnezeu. În chipul acesta slujirea duhovnicească a lui Dumnezeu nu ne opreşte să ne prosternăm cu trupul în faţa lucrului sfânt, văzut. De altfel această închinare cere: să nu ascundem, dela

nol, Fața *vie* Dumnezeiască, — cu aceste lucruri sfinte făcute de mâini omenești, — ci cu ajutorul lor să ne ridicăm *cu spiritul* la scaunul Dumnezeiesc.

Intrebare. Cum se întărește tălmăcirea bisericească a învățaturii lui Hristos, privitoare la slujirea duhovnicească?

Răspuns. Exemplul dat de Mântuitorul și de Apostoli întărește această tălmăcire. În timpul vieții sale pământești, Mântuitorul s'a rugat *în genunchi*, cu sudori de sânge, (Mat. 26: 39) s'a rugat deci nu numai în sine, în interior, ci și văzut, cu mișcări de corp văzute. Apostolul Pavel a slujit lui Dumnezeu „cu duhul” (Rom. 1: 9), dar tot el s'a rugat și în templu făcut de mâini omenești (Fapt. 22: 17). Așa dar, manifestarea văzută a simțământului nostru religios și rugăciunea înaintea lui Dumnezeu, nu împiedică slujirea Duhovnicească.

Intrebare. Nu cumva slujba divină externă slăbește cultul intern, duhovnicesc?

Răspuns. Nu numai că nu-l slăbește, ci îl face să se vădească și mai puternic. Când *cu trupul* ne rugăm în fața lucrurilor sfinte făcute de mâini omenești, cu sufletul, suntem îndatorați să ne înălțăm spre scaunul Dumnezeesc. Lucrurile acestea sfinte ne ajută doar să ne gândim la Dumnezeu și să ne închinăm Lui (Psalm. 28: 9).

§. 1. Despre Sfintele Loșășuri

Intrebare. Cum au apărut pe pământ Dumnezeștile locașuri, făcute de mâini omenești?

Răspuns. Chiar Domnul a poruncit zidirea lor. Mai întâi — cortul lui Moisi și apoi — templul lui Solomon și al lui Zorubabel (Eșire. 25 cap: 3 Imp. 6: 12; Agh. 1: 8)

Intrebare. Aceste locașuri făcute de mâini omenești nu cumva au devenit protivnice lui Dumnezeu, în Noul Testament?

Răspuns. Nu! Domnul Iisus a învățat așa despre aceste sfinte locașuri: „*Și cel ce se jură pe templu, se jură pe el și pe cel ce strălucește într'însul*” (Mat. 23: 21; comp. 5: 23, 24). Apostolul Pavel s'a rugat în templu zidit de mână omenească (Fapt. 22: 17). Reiese de aci, că locașurile văzute nu stau împotriva Noului Testament.

Intrebare. Ce lucru întărește, în deosebi, cele spuse despre sfintele locașuri?

Răspuns. Monumentele și clădirile din cele mai vechi timpuri creștine. În vremea veche, creștinii, prigonți de păgâni, nu puteau să-și zidească locașuri de închinare la loc deschis. Își construiau asemenea locașuri, cu altare, prin peșteri subpământene sau catacombe. Învățații au descoperit biserici de acestea: în Italia, în insula Cipru, în Antiohia și aproape de orașul Alexandria.

Intrebare. Dar pentru ce Mântuitorul a zis despre templul lui Zorubabel, că nu va rămâne „piatră pe piatră” că va fi dărâmat? (Mat. 24: 2).

Răspuns. Templul acesta, în adevăr, a fost dărâmat din pricina păcatelor evreilor. Dumnezeu însă, prin gura proorocilor a spus, că pe pământ vor fi biserici întotdeauna (3 Imp. 9: 3; Isaia 56: 7). Potrivit cu aceasta Apostolul Pavel a scris, că pe pământ va fi templu de închinare în ziua cea de apoi, când va veni antichrist, „*omul păcatului*” (2 Tes. 2: 3, 4).

Intrebare. Credința bisericii ortodoxe, — (că Domnul este de față în locașurile făcute de mâini omenești) — nu cumva este protivnică cuvintelor din Faptele Apostolilor. *Cel Prea Înalt, însă, nu locuiește în clădiri de mână omenească*” (Fapt. 7: 48)?

Răspuns. Nici decum! Dumnezeu fiid Duh pretutindenea prezent, umple întregul univers (Ps. 138: 7-12). El nu se închide în locașuri clădite de mâini omenești, precum credeau păgânii (Fapt. 14: 3-22).

Dar, fiind de față în tot locul, Dumnezeu trăește în sfintele locașuri. Chiar El mărturisește aceasta:

„*Eu trăesc întru cele de sus și în locul sfințit, și tot așa cu cei zdrobiți și smeriți cu Duhul...*” (Isaia 57: 15).

Din cuvintele Domnului reiese, că El locuiește în cer, în oamenii evlavioși — dar „trăește” și în locașurile făcute de mâini omenești. Din această pricină se roagă creștinii în ele — cu evlavie și cu nădejde.

Intrebare. Dar de ce numește Sf. Apostol Pavel pe creștini „biserica” — templul lui Dumnezeu? (1 Cor. 6: 19).

Răspuns. Dumnezeu este duh (Ioan 4: 24) El locuiește în credincioși. Din această pricină, creștinii se numesc, cu drept cuvânt, templu *duhovnicesc* al lui Dumnezeu. Pe de altă parte însă, când e vorba de rugăciune, creștinii se adună în locașuri făcute de mâini omenești (Fapt. 17: 1; 20: 8). Iată

cum, potrivit cu învățătura cuprinsă în Noul Testament, atari temple materiale pot sta împreună cu templele duhovnicești.

Intrebare. Dar de ce Văzătorul tainelor Dumnezeuiești a scris în Apocalipsă: „*N'am văzut templu*“. (Apoc. 21: 22).

Răspuns. Cu adevărat, nu va mai exista templu atunci când va fi un nou cer și un

nou pământ (Apoc. 21: 1). Atunci, Dumnezeu însuși va înlocui pentru noi templul eel văzut (Apoc. 21: 22). Dar, atâta timp cât va exista pământul de acum, vor fi pe el — în veci — locașuri sfinte, făcute de mâini omenești (3 Imp. 9: 3; 2 Tes. 2: 4),

Traducere de Pr. ST. ILIESCU,
Misionar.

impresia și amintirea dela Monastirea Cheia

Intre multe și raționale dispozițiuni luate de Sf-ta Patriarhie, în interesul ridicării și prosperității bisericii noastre ortodoxe române, este „*asa numita săptămână de retragere*“ la o monastire din eparhia respectivă, odată pe an, în luna August. Mulți colegi, care n'au avut fericita ocazie de a participa la aceste meditațiuni religioase, ar fi înclinați a crede, poate, că n'au o mare importanță educativă, moralo-religioasă sau că este un timp pierdut și cheltueli zadarnice. Dar această părere este eronată, inexactă. Ori cât ar fi de iscusită și măestrită pana care a descris, sau va descrie frumusețea pitorească și variată a excursiunii în corpore a grupurilor de preoți, stăpâniți de o cordială și sinceră colegialitate, dragoste și solidaritate, de atmosfera caldă și înălțătoare ce se degajează din flința noastră, a tuturor, transportați par'că în regiuni mai curate, mai senine, mai spirituale și ideale, nu poate totuși, a reda, cât de palid, fizionomia acestor adunări recreative și instructive ale preoților amatori de noi orizonturi și orientări spirituale. Nu putem îndeajuns aproba organizarea lor și trebuie să ne măgulim și să felicităm respectuos Sf. Patriarhie pentru o asemenea laudabilă și fericită inspirație.

Vederea diferitelor pozițiuni ale naturei în plină viață și dezvoltare, care prin varietatea și frumusețea lor, încântă ochiul, amuzează și farmecă imaginația și ne predispune la admirațiunea contemplativă a măreței operă divine, întocmită și condusă cu atâta înțelepciune; animația ce domnește între excursioniști, cari, cunoscându-se mai bine devin mai comunicativi, mai buni prieteni și mai expansivi în sentiment și discuțiuni, ultă cel puțin pentru câteva zile, grijiile materiale, greutatea și preocupările încordate, care ne turbură, ne frământă și ne sguđuie neconținut; învălmășagul de resentimente, pasiuni josnice, ură, dușmănie și animozități de

tot felul, inerente mediului, sau și firii noastre, în care înotăm și care ne înveninează involuntar sufletul, dispar ca prin farmec odată cu părăsirea mediului ambiant. Intreg cortegiul de patimi și animozități, e înlocuit pe nesimțite, prin sentimente nobile, generoase, altruiste și umanitare, transformând mistic sufletul și ridicându-l din mocirla acestei lumi viciată și coruptă.

Ajunși la punctul de destinație, Monastirea Cheia, în creerii munților Prahovei, așezată într-o superbă și pitorească poziție, nu știi ce să admiri mai întâiu: monastirea cu clădirile și așezămintele ei, întreținute într-o excelentă ordine și curățenie, grație vigilenței și priceperii Prea Cuviosului Stareț, care ne-a primit cu o extremă bunăvoință și afabilitate, precum și gentileței Cuvioșilor Monahi ai comunității, care ne-au pus cu drag la dispoziție chiliile lor, bine și curat întreținute, în care respira o atmosferă de pietate și religiozitate prin confortul și obiectele sfinte aranjate cu gust și pricepere?; sau serviciile divine, oficiate zilnic cu cea mai mare evlavie, talent și duh evanghelic, de către colegii merițoși, în ținută demnă, ireproșabilă, anume desemnați dintre cei mai capabili și vrednici slujitori, veniți în reculegere spirituală în Sf. Monastire și ajutați de personalul monahal de aici. După săvârșirea Sf. Liturghii, oficiată zilnic, cu deosebită solemnitate, în prezența Prea Sf. Arhleru, Titu Simedrea, Vicarul Sf. Patriarhiei, la care, colegii cari asistau în Sf. Locaș, au dat în cor răspunsurile liturgice cuvenite, s'au ținut predici rostite cu competență și elocința admirabilă, plină de însuflețire, de valoroși, distinși preoți: Manea Popescu, Dr. Marin C. Ionescu, etc. care prin talentul oratoric, pregătirea temeinică și frumusețea diecțiunii, au edificat și mișcat profund sufletele auditorilor. O dovadă mai mult că avem în cler ele-

mente valoroase, care fac cinste bisericei noastre și școalelor teologice care i-au pregătit. Mai toate cuvântările au gravitat asupra tezei: „*Taina Sf. Euharistii — importanța și folosul ei sufletească pentru mântuire*. Dar ceea ce a culminat și remarcat nota dominantă caracteristică a acestei retrageri, este personalitatea simpatică și demnă a Prea Sf. Arhiepiscopului și Vicar al Arhiepiscopiei noastre, Titu Simedrea, care a condus cu deosebit tact, competență, râvnă și dragoste părintească activitatea preoților în tot timpul șederii noastre la Cheia. Prin blândețea evanghelică, gentilețea și amabilitatea Sa sinceră și demnă, prin modestia caracteristică oamenilor cuști și cu educație aleasă, prin frumoasele și înălțătoarele cuvântări de îmbărbătare, râvnă și perseverență în exercițiul greii noastre misiuni, prin competența, perspicacitatea și finețea cu care știa să rezolve chestiunile cele mai grele și subtile, în materie de credință, doctrină ca și în cele sociale din viața practică, a cucerit sufletele noastre, asigurându-și adâncul respect, dragostea nețărmurită și recunoștința preoților și a tuturor celor ce au avut și au prilejul a-l cunoaște și aprecia. Involuntar ne venia în minte versetul: „*Arhiepiscopul ca acesta ne-a dăruit Domnul*». Prin sfaturile părințești ce ni le da, ne-am convins ce putere de înrăurire, edificare și transformare se exercita în suflet și câtă apropiere se stabilește între noi și Ierarhii conducători, cari, prin blândețe și dragoste știu să rupă zidul de gheață dintre conduși și conducători, dintre Șefi și subalterni. S'a stabilit, consolidat și cimentat adânc și durabil acest raport de solidaritate, armonie și unitate de vederi, de aspirații și sentimente între inferiori și superiori și simți mai mult nevoia de supunere smerită și ascultare pentru Șefii și Conducătorii firești ai Clerului și bisericii române. Principiu eminent democratic și salutar pentru binele și întărirea ei!

Un program cu chibzuință întocmit, riguros și sincer aplicat, regulează amănunțit activitatea pastorală a grupelor de preoți ce s'au perindat la Sf. Monastire Cheia. În fiecare zi: serviciu divin, după regulile stabilite în monastiri, cu privegheri de noapte; discuțiuni cu privire la rolul și însemnătatea preotului în conducerea moralo-religioasă a poporului; a mijloacelor celor mai practice și efective pentru combaterea Sectelor care subminează, încet dar sigur temelii bisericii și chiar existența neamului nostru, la raporturile dintre preoți și enoriași; la mijloacele pentru menținerea demnității și pres-

tigiului nostru de luminători, îndrumători și conducători morali pe calea mântuirii. O oră sau două pe zi, erau consacrate meditațiilor religioase făcându-se comentarii judicioase și riguros interpretate, în spiritul doctrinelor creștine, din diferite pasagi biblice, în care s'au remarcat Prea Sf. Vicar Titu, Prea C. preoții Manea, Popescu referent cultural, Marin C. Ionescu și alții. Toate aceste comentarii inteligente susținute și dezvoltate de conferențieri destoinici și competenți, erau mai totdeauna coordonate complectate și sintetizate cu mult discernământ de Prea Sf. Arhiepiscopul, Simedea, indicându-ne mijloacele pentru a ne utiliza în viața practică spre edificarea noastră și a păstorilor.

Nu mai puțin interesante și recreative au fost și *excursiunile*, făcute de noi, în grupe, în împrejurimile pline de farmec și pitoresc ale localității. Ascensiunile pe munții falnici, bătrâni, pleșuvi și stâncoși ai Bratocei, Zăganului și alții, pe unde aproape la tot pasul întâlnești reminiscențe și întărituri strategice făcute cu ocazia luptelor crâncene ale bravilor noștri ostași cu puhoiul năvălitor al dușmanului superior ca număr, tehnică, pregătire, experiență și armament, din anii 1916-1918, și contra cărora, martirii neamului, a căror amintire s'o păstrăm cu venerație și recunoștință — nu au opus de cât piepturile lor pline de însuflețire și avânt patriotic. Copaci uriași, rețezați de viitorul năprasnic al proiectilelor și obuzelor eșite din gurile de tunuri ucigătoare, gropi cu dimensiuni considerabile, provocate de căderea și explozia lor formidabilă, inspirând groaza și secerând atâtea vieți, morminte, sub care odihnesc de veci trupurile mutilate oribil și sfârticate, ale celor ce și-au făcut cu prizosință suprema datorie către patria în primejdie, și, în fine, multe alte lucruri și obiecte presărate în cea mai mare parte din pământul țării ca și în acea regiune a Bratocei, trezesc în sufletele sensibile, sentimente de pioasă înduioșare dar și de înălțare sufletească și mândrie națională!

Pentru mulți colegi cari n'au avut ocazia a vedea falnicii noștri munți cu frumusețile și bogățiile lor, de care sunt legate atâtea evenimente, legende și amintiri istorice, râurile limpezi cu capricioasele lor curgeri impetuoase, isbindu-se cu furie de stânci și blocuri mari de granit, pe care în zadar curentul apelor ar vrea să le rostogolească și alunge din drumul lor năvalnic; numeroasele cascade în miniatură și sgomotul puternic, sălbatic dar plăcut, produs de această luptă dărgă, violentă, continuă, dintre două ele-

mente: apă și piatră, îi transportă oarecum într-o lume nouă, ideală, tainică. Perspectiva grandioasă de pe vârful Bratcei, oferă ochiului cele mai plăcute peisagii. Sf. Monastire cu clădirile și dependențele sale abia se zăresc într'un zăbranic transparent, care se confundă cu azurul cerului, în ale cărui înălțimi, nenumărate rândurile sglobli, vesele, gălăgioase, spintecă, în sborul lor, aerul curat și îmbălsămat de mireasma florilor și brazilor, care cresc falnici, din belșug pe aici. Instalații industriale moderne, fabrica de celuloză, construite după cele mai noi sisteme, câteva vile cochete, artistic executate ca în povești, bogăția vegetației împădurite a munților înconjurători, care protejează și strejesc monastirea și satul Cheia, dau acestei frumoase localități un aspect sublim, un decor neîntrecut, care rivalizează cu cele mai pretențioase regiuni poetice din țară. Nu de geaba, județul Prahova e socotit ca unul dintre cele mai bogate, industriale și importante dintre județele țării noastre. Micul și frumosul sat Cheia, din apropierea sf. Monastiri, cu căsuțele lui albe, cochete și curate, dau nota veselă încântătoare regiunii; iar liniștea, tăcerea și armonia ce stăpânește localitatea, te face să trăiești într-o atmosferă curată, plăcută și grandioasă, clipe de admirație pentru desăvârșita operă a lui Dumnezeu. Aici pare că te simți mai aproape de El și rupi într-o cântă legăturile apăsătoare, care ne încătușează într'un angrenaj puternic și repulsiv. În ultimele zile ale săptămânii de retragere, s'a hotărât *confesarea* (spovedirea) noastră și apoi *împărtășirea* cu sf. Taine. Un fior tainic, o comuțiune sufletească, o cercetare scrupuloasă scrutatoare internă; o reamintire însoțită de sinceră penitență a actelor noastre bune, sau condamnabile, de conștiință, au început a defila în mintea fiecăruia dintre colegi. Un examen riguros de conștiință, o reculegere și penitență sinceră, preocupă întreaga noastră simțire și fiecare aștepta cu emoție momentul când, sub epitrahilul venerabilului Duhovnicesc octogenar, Ioan Eutimiu, din Turnu-Măgurele, care făcea parte dintre cei veniți pentru reculegere în monastirea Cheia, să-și espieze păcatele și să-și ușureze conștiința, spre a se face vrednic de primirea prețioaselor și nemuritoarelor Taine. Plecând din Cheia, cu regretul că timpul s'a scurs așa de repede, dar regenerați sufletește, am vizitat, în treacăt și Sf. Monastire Suzana, unde am admirat cu piozitate acest încântător colțisor de meditație, reculegere și adorațiune, în care totul contribuie la *edifi-care, evlavie și purificare sufletească* ! Curățenla

exemplară ce domnește peste tot, amabilitatea maicilor din monastire, liniștea neturburată, patriarhală, gentilețea și seriozitatea Superioarei, care conduce cu râvnă și pricepere, Comunitatea monahiilor din Sf. Monastire, sunt note dominante care emană cu prisosință din atmosfera acestui așezământ de închinare. care face cinste fondatorilor și dovedește evlavla de care au fost inspirați strămoșii noștri, cari, prin credință, s'au oțelit în lupta pentru apărarea neamului și pă-mântului frământat cu sângele lor !

Au trecut mai mult de 7 luni dela plecarea din Cheia, și cu toate acestea este încă vie în memoria mea amintirea peripețiilor și clipele trăite acolo. Un dor nestăpânit, iresistibil, mă frământă par'că și azi de a revedea frumoasa localitate, pe Cuvioșii monahi cu care stabilisem o sinceră și statornică prietenie; și aș vrea, dacă Dumnezeu îmi va prelungi viața, ca și în anul acesta, cu îngăduința autorităților respective, să particip la activitatea ce se va desfășura în săptămâna de reculegere, fie la Cheia, fie la altă monastire.

O mențiune lăudabilă se cuvine colegului nostru N. Popescu Ogretin, parohul comunei Măneci—Pamânteni care a depus o neobosită și încordată muncă și o deosebită grijă pentru aprovizionarea cu alimente de hrană la masa preoților, în timpul șederei în monastire.

Cred, că sunt în asentimentul tuturor colegilor participanți, dacă exprim Prea Sf. Vicar, Titu Sîmedrea, respectuoase omagii de iubire, devotament și recunoștință pentru delicata atențiune, viul interes și sollicitudinea cu care ne-a tratat și pentru sfaturile de încurajare, îndemn și oțelire în lupta de misionari și conducători morali ai turmei cuvântătoare ce ni s'a încredințat.

Vom urma cu fidelitate aceste consilii binevoitoare pentru triumful adevărului contra minciunei, a luminei contra întunecului și ignoranței, a virtuții contra viciului, a credinței contra rătăcirilor și a moralității contra corupțiunii și păcatului. Mulțumesc călduros colegilor merițoși, cari fac podoaba clerului român și cari, prin predicile și lămuririle expuse cu obiectivitate și discernământ, ne-a trezit și încălzit mult zelul apostolic și conștiința datoriei.

Doresc din toată inima ca aceste frumoase începuturi de regenerare și îmbogățire intelectuală și morală să capete o cât mai temeinică și rodnică dezvoltare pentru binele, progresul și înflorirea bisericii și neamului nostru românesc.

Preot I. POPESCU
Comuna Gărgău, jud. Teleorman.

MIȘCAREA MISIONARA

Din protopopiatul II. Teleorman, în primul trimestru al anului 1929.

1. Cercul past. „Sf. Ioan Chrisostom“.

a) *In luna Ianuarie* a ținut ședință în parohia Ciolănești Deal II. Serviciul divin s'a oficiat în sobor de preoții cercului. Predica s'a ținut de pâr. Gh. D. Popescu cu explicarea Ev. zilei, în locul pâr. Ghinea Gh., care a lipsit nemotivat. La sfârșitul Leturghiei s'a oficiat de c. preoți parastas pentru eroii din acea parohie.

În biserică numărul credincioșilor a fost multămitor, s'a observat însă lipsa primarului și a șefului de post.

Înainte de masă preoții au intrat în ședință intimă, unde pâr. I. Gr. Gâdea a făcut exegeza părții introductive a „Ep. către Evrei“.

La ora 3 p. m. s'a ținut ședința publică la care a conferențiat pr. Botez Ionescu despre „Muncă și foloasele ei“. La sfârșit pâr. președinte a vorbit poporului despre Calendar și sărbătorirea Sf. Paști.

Pentru fondul Cerculul s'au colectat 50 lei.

b) *In luna Februarie*, cercul a ținut ședință în parohia Ciolănești din Vale. Slujba divină s'a oficiat de preoți în sobor în asistența autorităților comunale și a unui număr multumitor de credincioși. A predicat pr. D. Călinescu despre „Vindecarea slăbănogului din Capernaum“. După Sf. Leturghie s'a slujit parastas pentru eroi la care au participat toate văduvele de război din parohie.

Între ora 1-2 preoții au mers în ședință intimă la care a vorbit pr. Botez Ionescu făcând exegeza a câtor-va părți din Evanghelia după Ioan.

Ședința publică s'a ținut în localul școalei, la care a vorbit Pr. I. Gâdea despre „Foloasele Creștinismului aduse omenirii“; iar pâr. M. Marinescu despre: „Alcoolism“. La sfârșit pr. președinte rezumă ambele conferințe aducând și cuvinte de mulțumire enoriașilor parohiei.

c) *In luna Martie*, cercul a ținut ședință în parohia Gârdești. Sf. Leturghie s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului. A predicat pr. I. Gr. Gâdea despre Ev. zilei, din Dumineca V-a Sf. Post, iar la sfârșit s'a oficiat obicinuitul parastas pentru eroi la care au luat parte toate văduvele de război din parohie. De la biserică preoții s'au întrunit în ședință intimă la care pâr. președinte a făcut

recenzia Cărții: „Coșulețul cu flori“ de Christof Von Šmid.

După masă s'a ținut ședința publică în localul școalei. Aci a conferențiat pr. St. Rădulescu despre „Post și rugăciune“, iar pr. Ghinea Gheorghe despre „Taina măr-turisirii“. La sfârșit pâr. președinte face rezumatul ambelor conferințe îndemnând poporul la pocăință. Pentru fondul cercului s'au colectat 60 lei.

Pâr. președinte mi-a adus la cunoștință cazul pe care și eu protopopul l-am constatat, cu privire la slăbiciunea cântăreților atât ca disciplină cât și în cunoașterea străinii. E singurul Cerc în așa situațiune. Pâr. Președinte va căuta să fie neîngăduitor față cu cea mai mică abatere de la datorie din partea lor.

2. Cercul past. „Ghimpețeni“.

a) *In luna Ianuarie* a ținut ședință în parohia Tufeni. Sf. Leturghie s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului iar răspunsurile s'au dat de corul cântăreților. Predica s'a ținut de pr. Gh. Voinescu despre Ev. zilei „Dumineca Fiului risipitor“. La sfârșit s'a slujit parastas pentru eroii din comună, la care au asistat toate femeile văduve de război.

Dela biserică, preoții s'au întrunit în ședință intimă în care pr. I. C. Boldescu a vorbit despre „Însemnătatea cercurilor“.

După masă s'a ținut ședința publică în localul școalei, unde preoții au fost primiți cu oare care răceală de d-nii învățători, nedându-le niciun concurs. Pâr. I. T. Popescu și-a dezvoltat conferința având ca subiect „Respectarea sărbătorilor și dragostea de biserică“ iar pâr. M. Gh. Rădulescu despre „Lux și Modă“.

Constatăm o stare îngrijurătoare în această parohie unde preotul n'a știut să-și facă datoria. Aici nu ne puteam aștepta la mai mult.

Pentru fondul Cercului s'au colectat 100 lei.

b) *In luna Februarie* cercul a ținut ședință în parohia Ciocești.

Serviciul divin s'a oficiat în sobor de c. preoți. A predicat pâr. I. C. Boldescu despre Ev. zilei din Dumineca Ortodoxiei.

După slujba Sf. Leturghii preoții au ofi-

ciat parastas pentru eroi și apoi au trecut la ședința intimă în care pâr. Ioan Dobrescu face recenzia cărții „Origina Duminicii“.

La ora 2 p. m. s'a ținut ședința publică în localul școalei unde s'a adunat foarte mult popor. Pâr. Gh. Voinescu bine pregătit a vorbit despre „Beție și Crimă“ iar pâr. I. Dobrescu-Tufeni, drspre „Dragostea de Biserică“.

Pentru fondul cercului s'au colectat 60 lei

c) *In luna Martie* cercul a ținut ședință în parohia Malu la bis. filială din cătunul Mândra.

Sf. Leturghie s'a oficiat de toți preoții cercului în sobor, iar răspunsurile la strană s'au dat de corul cântăreților care a început să ia o organizațiune frumoasă.

Predica s'a rostit de pr. T. Dumitrescu despre „Mândrie și cererea în rugăciune“. La biserică a participat foarte multă lume din cătun și din parohie ca și la ședința publică după amiază.

La sfârșitul Leturghiei preoții au slujit parastas pentru eroii din localitate apoi au trecut în ședința intimă, în care s'a discutat subiectul adus de pâr. președinte despre „Combaterea sectelor“.

La ora 2 după masă s'a ținut ședința publică în localul școalei din parohia Malu, unde preoții au fost întâmpinați de un numeros public. D-nii învățători locali, deși aveau cerc în comuna Urlueni, au cerut voe Revizoratului să sprijine cercul preoțesc. Cinste se cuvine acestor luminători ai poporului și onoare preotului care se ostenește în săvârșirea lucrului bun. Ședința s'a deschis cu executarea a câtor-va coruri și recitări cu elevii școalei după care pâr. I. C. Boldescu își desvoltă subiectul despre „Biserică“. După câteva coruri și recitări vorbesc preoții bătrâni I. Bărbuleanu-Mozăceni și I. Ionescu-Bârda tot în legătură cu subiectul pâr. Boldescu, dând sfaturi poporului să-și iubească biserica.

A doua conferință s'a tratat de pâr. I. Popescu, președintele cercului, vorbind despre „Respectarea sărbătorilor după care s'a jucat piesa „Sgripturoaica“, cu copiii de școală.

D-l învățător Ivan Alexandru ia cuvântul de închidere mulțumind călduros c. preoți pentru munca, ce o depun, întru luminarea sufletească a poporului. Pentru rezultatele și modul cum s'a desfășurat această ședință pâr. paroh merită atențiunea noastră.

Pentru fondul cercului s'au colectat 100 lei.

4. Cercul „Merișani“

a) *In luna Februarie*, a ținut ședință în parohia Beoca. La biserică s'a oficiat serviciul divin în sobor, de toți preoții cercului, în asistența unui mare număr de credincioși. A predicat pr. Marin Popescu despre Ev. zilei, înzistând mai mult asupra puterii credinței.

La sfârșit s'a slujit parastas pentru eroi și pentru pomenirea fostului paroh al bisericii pr. I. Colțeanu.

După amiază, la ora 3, s'a ținut ședința publică în localul școalei. Inceputul s'a făcut prin cântarea imnului „Împărate ceresc“ de preoți și cântăreți, după care pr. I. Dobrescu și-a desvoltat subiectul „Ocupațiunea săteanului în timpul iernii“. Ca și la biserică, tot așa și la școală, poporul a răspuns în mod mulțămitor. Pentru fondul cercului s'au colectat 79 lei.

b) *In luna Martie*, cercul a ținut ședință în parohia Ciurari. Sf. Leturghie s'a oficiat în sobor de preoții cercului, fiind de față majoritatea enoriașilor din comună. Predica s'a rostit de pr. N. Constantinescu despre Ev. zilei.

La sfârșitul Leturghiei s'a slujit parastas pentru eroi, la care pr. M. Popescu-Zâmbreasa, a rostit o cuvântare ocazională. Dela biserică preoții s'au iotrunit în ședință intimă unde pr. Lucian Popescu a vorbit despre societățile de temperanță întrucât C. Sa împreună cu autoritățile locale a și pus bazele unei astfel de societati, în parohia C. S., Balaci.

După amiază, s'a ținut ședința publică în localul școalei. La început s'a cântat imnul „Împărate ceresc“, apoi a conferențiat pr. M. Popescu-Zâmbreasca despre „Industria Căminică“, iar pr. Lucian Popescu despre „Sentimentul religios“. La sfârșitul conferințelor s'au executat diferite cântece cu elevii școalei primare.

Pâr. președinte face un mic rezumat al conferințelor rostite, îndemnând pe cei prezenți să se folosească de învățăturile date.

Pentru fondul cercului s'au colectat 90 lei.

5. Cercul „Strâmbeni“

a) *In luna Ianuarie* a ținut ședință în comuna Surdulești, la bis. filială. Sf. slujbă, în biserică, s'a oficiat în sobor de preoți

cercului iar, predica s'a rostit de pr. I. Mocanu despre „Duminica Fiului risipitor“.

La Sf. slujbă au participat învățătorii din cercul cultural respectiv, cu elevii, autoritățile comunale și un numeros public. După Sf. Leturghie s'a slujit parastas pentru eroii din localitate, după care preoții au trecut imediat în ședința intimă la care pr. Eftimie Popescu, a expus modul de întocmire al comitetelor de gestiune.

După masă, la ora 3 p. m. a avut loc ședința publică în localul școlii împreună cu a d-lor învățători din cercul cultural. S'a cântat „Imnul Regal“, apoi păr. președinte a deschis ședința dând cuvântul preotului Gh. M. Popescu-Bucova vorbind despre „Mântuirea și binele prin biserică“. S'au cântat imnuri religioase și naționale, s'au recitat poezii de elevi, iar la sfârșit a vorbit din partea d-lor învățători d-l I. Georgescu-Burdea despre: «Zile mari în istoria neamului românesc».

Pentru fondul cercului s'au colectat 150 lei.

3. Cercul past. „Cucueți“.

a) *In luna Ianuarie* a ținut ședință în parohia Măldăeni.

Serviciul divin s'a oficiat de preoți în sobor, în prezența a unui număr mare de credincioși. A predicat păr. C. Marinescu despre Ev. zilei.

După amiază la ora 2 a avut loc ședința publică, în localul școlii primare, împreună cu a d-lor învățători. După cuvântul de deschidere al păr. președinte, d-l învățător E. Diaconescu își dezvoltă subiectul „Foloasele școlii“ iar din partea preoților, păr. Al Popescu vorbește despre „pocăiți“ citind din broșura: „Ce povestește un pocăit întors la adevărata credință“ de P. S. S. Comșa-Ep. Aradului.

Ședința s'a încheiat cu recitări și coruri executate cu elevii școlii.

Pentru fondul cercului s'au colectat 123 lei.

b) *In luna Februarie* cercul a ținut ședință în parohia Popa împreună cu d-nii învățători și învățătoare din cercul respectiv.

Serviciul divin s'a oficiat în sobor de toți preoții din cerc. A predicat pr. I. Oprescu despre Ev. zilei.

Din cauza timpului geros, la Sf. Slujbă a asistat un număr mic de credincioși.

După masă, preoții și învățătorii au mers la școală unde a avut loc ședința publică.

Păr. N. C. Mihăescu din partea preoților a vorbit despre „Fapta bună“ iar d-l Avrănescu, din partea învățătorilor și-a dezvoltat conferința având ca subiect „Creșterea viermilor de mătase și foloasele lor“. În pauze s'au executat diferite coruri și recitări după un program bine alcătuit de corpul învățătoresc. La școală publicul a arătat mai mult interes. Pentru fondul cercului s'au colectat 30 lei.

c) *In luna Martie* cercul a ținut ședință în cătunul Bratcov, pendinte de parohia Bălțați cu care ocaziune s'a făcut și reînvierea bis. filiale de către P. C. Protopop Floru Ionescu.

Serviciul divin s'a făcut de P. C. Protopop înconjurat de toți preoții cercului, în asistența unui foarte mare număr de credincioși. A predicat P. C. Protopop despre „Biserică și rolul ei în viața creștinească“. Cuvântarea P. C. Sale a avut un efect puternic, mai cu seamă prin sfaturile date în grija ce trebuie să avem pentru aceste sf. Locașuri.

După săvârșirea sf. Leturghii s'a oficiat parastas pentru eroi la care tot P. C. Protopop a vorbit cu multă însuflețire despre jertfa acestor eroi și datorită ce avem ca să nu dăm uitării pe acei ce în mod neprecupețit și-au jertfit ultima picătură de sânge pentru neam și lege.

Ședința publică s'a suprimat, poporul fiind obicinuit ca în astfel de ocaziuni să facă praznic în curtea bisericii.

La sfârșitul mesii, P. C. Protopop iar a venit în mijlocul poporului, neconținut dând sfaturi cu adevărat creștinești pentru care cei prezenți i-au arătat multă însuflețire și dragoste.

AU APĂRUT:

- Vol. I. — 69 „CUVÂNTĂRI ȘI PREDICI ale unui teolog, mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină“. Pag. 382 — 1888-1902. Lei 120. —
Vol. II. — 55 „PASTORALE ȘI CUVÂNTĂRI ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină“. Pagini 306, — 1910-1919. Lei 50. —
Vol. III. — 95 „CUVÂNTĂRI. Trei ani de propovăduire pastorală“. Pagini 356 — 1919-1922. Lei 60. —

toate de

DR. MIRON CRISTEA

Data fiind valoarea autorului, le recomandăm preoților noștri spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL“

PAROHII VACANTE

Se publică concurs, în termenul legal, pentru ocuparea parohiei Sf. Impărați din orașul Zimnicea jud. Teleorman, devenită vacantă pe data de 1 Maiu 1929, prin demisia fostului paroh I. Voiculescu.

Parohia are 752 familii și 12 Ha. pământ. Casă parohială nu are. Biserica este în reparație.

Cererile însoțite de actele legale se vor înainta la Protopopiatul Alexandria.

Protopop ȘTEFAN D. POPESCU

Se aduce la cunoștința tututuror, că pe ziua de 1 Martie a. c. la satul Mogoșoaia, com. Chitila s'a înființat o nouă parohie.

Această parohie are o populațiune de 288 familii cu 1359 suflete.

Are casă parohială și sesie parohială.

Pe lângă salariul cuvenit gradului de studii, candidații se bucură și de veniturile epitrahilului.

În termen de o lună, dela aparițiunea acesteia, se pot expune cererilor însoțite de actele necesare, la protoierie. De preferință licențiați în Teologie.

Protoierie, ICON. N. POPIAN

1. Se publică vacanța parohiei Turculești com. Călinești vacant prin decesul Pr. N. Alexandrescu.

Parohia are 100—150 familii — are sesie dar nu are casă parohială.

Doritorii a ocupa această parohie vor înainta cereri protopopiei II Muscel Priboeni, în termen de 30 de zile dela data acestei publicațiuni.

2. Se publică vacanța parohiei *Racovița* com. Racovița—vacantă prin transferarea titularului ei, Pr. Ioan A. Mazilu la parohia Gorganu de jos.

Parohia are circa 300 familii. — Nu are casă și nici sesie parohială. — Numai $\frac{1}{2}$ ha. pământ arabil, dat prin împroprietărire, are.

Doritorii a ocupa această parohie, vor înainta cereri protopopiei II Muscel—Priboeni — în termen de 30 zile dela data publicărei.

Protopop ILIE CERCEL

* * *

Se publică concurs pentru, ocuparea parohiei Fulga, de jos din Protopopiatul Circ.

III jud. Prahova, devenită vacantă prin transferarea Preotului Stelian Tomescu.

Parohia are 293 familii cu 1516 suflete. Casă parohială nu este.

Preotul beneficiază, de un venit, după epitrahil, de circa 1000 lei lunar, și de folosința sesiunii parohiale, de $8\frac{1}{2}$ Ha. teren, arabil.

Cererile însoțite, de, acte conform regulamentului, se înaintează, în termen, de 30 zile, dela această publicație, Protopopiatului Circ. III Jud. Prahova.

În acest protopopiat mai este vacantă parohia urbană Sf. Voivozi—Urlați.

Protopop, VINCENTIU POP.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh în parohia Seaca, devenită vacantă pe 1 Aprilie c. prin transferarea Pr. Ioan Popescu la parohia Sf. Haralambie—Turnu—Măgurele. Parohia are o biserică nouă, casă parohială și $8\frac{1}{2}$ Ha. teren arabil, sesie parohială. Populația este de 410 familii. Venitul Epitrahilului se cifrează la circa 8000 anual. Salariul e plătit de stat conform gradului de studiu și vechimei. Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta acestei Protopopii în termen de 15 zile dela publicare.

Protopop, Icon. IOAN I. POPESCU

Din consiliul eparhial dela 17 Aprilie 1929:

1. Se publică din nou concurs, în termen de 30 zile dela apariția acestei publicații pentru ocuparea parohiei Mahalava (Valea Voevozilor) Dâmbovița circ I Târgoviște.

Condițiunile de admitere sunt cele cerute de lege și regulament.

Alte date a se vedea în apostolul No. 6 din 15 Martie 1929.

Cererile însoțite de acte se înaintează oficiului protopopesc (circ I Târgoviște).

2. Se publică din nou parohia Balotească Pietroaia (jud. Dâmbovița circ. II) în termen de 30 zile dela apariția acestei publicații. Condițiunile de ocupare sunt publicate în Apostolul No. 7 din 1 Aprilie 1929.

3. Se publică din nou concurs pentru ocuparea postului de preot ajutor, dela bis. filială Sf. Nicolae din Găești, în termen de 30 zile dela publicație. Condițiunile sunt publicate în Apostolul No. 15-16 din 1-15 August 1928.

Postul fiind urban, nu se primesc decât candidați cu licență în teologie. Cererile însoțite de acte, se trimit oficiului protopopesc de Găești.

4. Înființându-se în mod excepțional, prin bugetul statului, un post de preot ajutător la parohia Sf. Elefterie din capitală, se publică concurs pentru ocuparea lui, în termen de 15 zile dela apariția acestei publicații.

Postul s'a mai publicat în Apostolul No. 24. II. 1928 și 5. III. 1929.

Cererile și actele se înaintează prin oficiul protopopesc al circ. III a capitalei.

5. Se publică din nou concurs în termen de 30 zile dela apariția acestei publicații pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia Mihai-Bravu (Dadilov), jud. Vlașca.

Condițiunile de admitere se pot vedea în „Apostolul“ No. 8 din 15 Aprilie 1928.

6. Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot ajutător creiat prin bugetul comunei Urlați, sub garanția Prefecturii de Prahova (adresa No. 6977, din 30 Apr. a. c.

Postul este plătit cu lei 62.000, iar cătunele pentru care se creiază sunt: Valea Crângului, Valea Nucetului și Mărunțișul.

Cererile însoțite de acte se înaintează prin Protopopia de Urlați, iar satele făcând parte din comuna Urbană, se cere titlul de licențiat în Teologie.

Consiliul Eparhial

Săptămâna de Retragere

Toți cucernicii preoți, cari doresc să participe, în acest an, la «Săptămâna de retragere» dela Sf. Mănăstire Cheia-Prahova, sunt rugați să comunice aceasta, din vreme, Sfintei Arhiepiscopii din București.

Săptămâna de retragere va avea loc în luna August,—după Adormirea Maicii Domnului.

Sf. Arhiepiscopie va face toate înlesnirile posibile privitoare la transport și găzduire.

Programul va fi întocmit și executat în așa fel, încât, fiecare dintre cei cari vor participa va pleca în parohia sa mai hotărât, mai oțelit în a lucra pentru aducerea inimilor la Hristos. S.

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Epitropia parohiei „Sfinții Înșărați“ din orașul Alexandria, județul Teleorman, aduce călduroase mulțumiri următoarelor persoane care au dăruit diferite obiecte și anume:

1. Soții: D-na Maria Rizescu, Doctor în medicină și profesoară și D-nu Lucian Rizescu, Judecător au donat o pereche de sununii de argint cu coroana aurită, în valoare de lei 3000.

2. D-na Elena Gurpen, Directoarea Liceului de fete „Lumina“ din Alexandria, a dăruit o perdea (dveră) de mătase pictată, în valoare de lei 3000, și două iconițe de argint-aurite.

3. D-na Maria Dumitrescu, din com. Piatra-Teleorman, a dăruit un rând de procovețe de mătase.

4. D-na Eliza Păltineanu, Prezidenta Societății I. O. V. din localitate, a donat o învelitoare de mătase brodată, pentru iconostas.

5. D-l Ghiță Gurban, epitrop, a dăruit o perdea (dveră) de catifea neagră, în valoare de lei 2500.

Binecuvinteze Domnul inimile creștinești din cari au izvorât aceste daruri.

Biserica „Sfinții Voevozi“ din comuna Urlați, jud. Prahova a primit următoarele daruri:

1. Un policandru de alamă, în valoare de lei 37.000 dăruit de D-l Iancu I Panaitescu, proprietar în Urlați.

2. Un rând de odăjdii de fir, în valoare de lei 13.000 donația D-lui Stelian Gorgescu, comerciant în Urlați,

3. Un candelabru cu 7 lumini, făcut din bronz aurit, pentru Sf. Masă în valoare de lei 10.000 și o sumă de 6000 lei destinată la cumpărarea altor obiecte sacre. Suma totală de lei 16.000 a fost dăruită de D-nii Pr. N. Alexandrescu, D. I. Negulescu, D. A. Țigănescu, C. A. Țigănescu, N. Bolgiu, Tănase Bolgiu. Inginer Petre Coandă, Radu A. Găjgan, D. Mănescu V. Capri Lazăr Kenarioti, Ghiță Pârjol, Radu Belu, Ioan Negoită și Petre Bratu dăruind câte 1000 lei și D-nii Costică Georgescu și Ionescu Georgescu dăruind câte 500 lei.

Frumos lucru este a ne îngriji pentru înpodobirea sfintelor locașuri. Dumnezeu să-i binecuvinteze și să-i răsplătească cu milele sale cele bogate.

D-na Anastasia Doctorul Niculescu din Com. Jilava Mierloi Ilfov, a donat bisericii o înbrăcămințe la Iconostas de ștofă de mătase garnisită cu galon de fir bun, în valoare de 1000 lei. Dumnezeu să o bine cuvinteze.